

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه کلاس شب دوم ماه رمضان

در میان اذکار چند ذکر است که از همه بالاتر است و آن تسبیحات اربعه است. عرش خدا چهار رکن دارد که بر تسبیحات اربعه بنا شده است. در میان تسبیحات اربعه هم بالاترین ذکر الله اکبر و لا اله الا الله است. در روایت دارد که هر کسی که وارد سرزمینی شود و بگوید لا اله الا الله و الله اکبر، خدا تمام این سرزمین را از حسنات پر می کند و همه این حسنات را با نام او می نویسد.

از حضرت سوال کرد در مورد خدا که می گوییم الله اکبر یعنی چه؟ یعنی از کل شی بزرگتر است؟

حضرت فرمود: این معنی در مقام مقایسه است و تهدید است و کفر، چرا که باید یک چیزی از چیزی خالی باشد تا بگوییم خدا از آن بزرگ تر است. در حالی که همه چیز از اوست. هر عددی هر چه قدر هم بزرگ باشد در مقابل بی نهایت با صفر هیچ فرقی ندارد.

پرسیده شد که چه معنا کنیم؟

حضرت فرمود: الله اکبر من عن یوصف. **خدا بزرگ تر از آن است که توصیف شود.** خدا بزرگ تر از آن است که در وهم قرار بگیرد. لذا بزرگی خدا را نمی توان به بزرگی نسبی معنا کرد.

معنای دیگری برای تکبیره الاحرام گفته شده است و آن این است که عظمت خداوند بزرگ تر از آن است که در محدوده ادارکات ما قرار بگیرد. درک عظمت و بزرگی خدا به مخلوق برمی گردد و اصل این است که بفهمی چیزی از وجود خدا را نمی توانی درک کنی و حقیقت تکبیر عجز از درک بزرگی خداست.

**هر چیزی که شما در این دنیا دنبال آن هستید، حقیقتش در دست خداست و آن چیزی که در دست ماست امانت است.**

مومن نه خوفی از غیر خدا دارد و نه امیدی به غیر خدا. حقیقت تکبیر این است که به خودت هم امیدی نداشته باشی. ذکر انقطاع از ما سوی الله است و اگر از ما سوی الله منقطع نشوی، در نماز داخل نشده ای. هر امیدی به غیر خدا با این ذکر سازگاری ندارد.

هر گاه خدا به قلب بنده نظر کند در حالی که تکبیر به زبان دارد و قلبش از حقیقت تکبیر روی گردان است، خدا می فرماید که ای دروغگو آیا مرا فریب می دهی؟! به عزتم سوگند تو را به بلایی مبتلا خواهم کرد که دشمنانم را مبتلا می کنم و آن این است که لذت مناجات با من را نخواهی چشید.

انسان تا غیر خدا را هیچ نبیند به حقیقت تکبیر نمی رسد. تکبیر در عبادت زمانی گفته می شود که انسان می خواهد از عالم خارج شود و وارد عالم دیگری شود.